

Djur vägen till hälsa i omsorgen

Marks kommun satsar på nytänk – vårdtagare och äldre mår bättre i vardagen

Hundar, katter, häst, fåglar, höns...

Djuren spelar en allt viktigare roll på omsorgsboenden i Mark med omnejd.

Kommunen har upptäckt djurens läkande effekt – och de boende har redan blivit både friskare och gladare.

Hösten 2014 fattade socialförvaltningen i Mark beslutet att använda utbildade vårdhundar. Syftet är i första hand

att förbättra de boendes hälsa och livskvalitet samt att minska personalens arbetsbörda.

Positivt resultat

Under våren har två hundar och deras ägare, Agneta Sturesson med Snäckan samt Carina Bouvin med hunden Fiffi, examinerats och jobbar nu på Rönnängs respektive Almängs äldreboende. Med mycket gott resultat.

– Det är tydligt hur mycket hundarna betyder. De fyller ett oerhört stort behov socialt, säger Maria Karlsson, enhetschef på Rönnäng i Kinna.

Medicinering har kunnat

minska då hundarna har en lugnande effekt. Djuren är också tränade att stimulera och motivera de äldre – och så finns de bara där med all sin mjukhet och kärlek.

Maria Karlsson och Maritha Hallgren, även hon enhetschef på Rönnäng, slår fast att det inte håller att låsa sig fast i uppfattningen att det saknas ekonomiska resurser inom omsorgen. De förespråkar istället nytänk – och fokus på andra resurser. Till exempel fyrbenta sådana.

– Med enkla medel går det att göra vardagen mer innehållsrik för de äldre och

samtidigt minska arbetsbelastningen för personalen. Alla blir glada, säger Maritha.

Fler hundar på gång

I höst planerar kommunen att utbilda ytterligare minst två hundar till certifierade vårdhundar. Som sedan kommer att hamna på något boende i kommunen.

Och det är inte bara hundar som gör en insats för äldre och funktionshindrade. Tack vare engagerad personal kan äldre och funktionshindrade få uppleva glädjen med såväl häst, katt, höns, fiskar och andra smådjur. Bland annat

på Rönnäng väntas tillökning.

– Vi har pratat om både höns och kaniner, men än har vi inte kunnat lösa det rent praktiskt än, säger Maritha.

Allergi inget problem

Rönnäng har ett 60-tal boende och ett 80-tal anställda, men allergi har hittills inte ställt till det för satsningen.

– Än har det inte varit några problem och skulle det bli problem så får vi lösa det. Vi har ett stort hus och djuren är så viktiga, säger Maritha Hallgren.

Lena Carlsson

Snäckan glädjespridare på sjuan...

Uppskattad. Gunvor Agnarsson på Rönnängs äldreboende klappar om Snäckan tillsammans med feriearbetaren Julia Hakala. Matte Agneta Sturesson håller henne. Foto: Lena Carlsson

– Du är så fin! Lisen Andersson kramar om Snäckan.

Hon får händer som annars alltid är stilla att stryka silkesmjuk päls. Hon får röster som annars är tysta att höras igen.

På avdelning sju uträttar Snäckan små underverk – varje gång hon är där.

De äldre skiner upp när de får syn på den vackra vita hunden som tassar omkring i korridoren på Rönnängs avdelning sju. "Hunden i vården" står det på täcket på ryggen. I våras stod det "praktikant". Det var nämligen då som Snäckan, japansk spets, tränades till certifierad vårdhund, innan examensprovet avklarades i början av juni.

– Jag är stolt! Nu har hon en status – och en viktig uppgift att fylla, säger Snäckans ägare Agneta Sturesson, som tar med sig Snäckan till jobbet minst ett par dagar i veckan.

Larmar och motiverar

Certifieringen innebär ett kvitto på att hunden är frisk

både fysiskt och mentalt; att den klarat att bli lyft, buren, inte räds höga ljud, rullstolar och annat som förekommer i omsorgen. Snäckan är tränad att larma om någon ramlar. Då springer hon till någon i personalen och kraspar på dennes ben och visar vägen till den som fallit. Hon är även upplärd att på olika vis stimulera de äldre att röra sig – och fungerar som en glädjespridare av stora mått.

– Se hur alla skiner upp, säger enhetschefen Maria när vi går runt med Snäckan bland de boende och möts av glädje överallt.

Solskenshistorier

Det finns flera bra exempel på vad kontakten med ett djur kan betyda, flera solskenshistorier att berätta.

En dam på avdelningen har svår afasi och talar bara när Snäckan kommer. Detta upptäcktes när personalen en morgon lyfte upp hunden i damens säng.

– Då strök hon Snäckan över pälsen och sade: "Hej lilla gumman!". Det gjorde oss väldigt rörda allihop. Det var så länge sedan vi hört

henne säga något, berättar Agneta.

En annan dam som personalen inte trodde hade något minne alls kvar frågade en dag:

– Var är den lilla vita hunden?

Personer som annars inte vill röra sig får fart på benen när Snäckan vill passera genom dörren eller behöver rastas. "Den lilla fina hunden måste ju få komma ut".

Mindre medicin

Och ångestdämpande mediciner har i flera fall kunnat plockats bort, nu är det istället Snäckan som tar bort oron hos de gamla.

Agneta Sturesson är glad att hennes skyddsling kan sprida så mycket lycka. Och snart ska hon få lära sig mer.

– Nu är planen att det ska fungera helt och hållet att hon åker rullstol. Det finns en dam på avdelningen som skulle uppskatta oerhört mycket att köra runt med henne i knät, säger Agneta Sturesson.

Börjar röra på händer som annars är stilla. Vivianne Hansson klappar Snäckan.

– Hon är väldigt bra att träna med och en bra kompis, säger Ivan Johansson om Snäckan.

Enhetscheferna Maritha Hallgren och Maria Karlsson tillsammans med Agneta Sturesson och vårdhunden Snäckan. Med på bilden är Marias hund Myran som även hon sprider glädje på Rönnäng.